

δασμολογία ἡ, λόγ. σύννηθ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. δασμολογία.

Δασμολόγησις, τὸ ὅπ. βλ.

δασμολογικὸς ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δασμολόγιον.

Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ δασμολόγιον ἢ εἰς τὴν δασμολογίαν.

δασμολογικῶς ἐπίρρ. λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δασμολογικός.

Κατὰ τὸ δασμολόγιον ἢ ἀπὸ δασμολογικῆς ἀπόψεως.

δασμολόγιο τό, λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δασμός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-λόγιο.

Ἐπίσημος πῖναξ ἢ κατάλογος εἰς τὸν ὁποῖον ἀναγράφονται κατὰ κατηγορίας ἢ ἀλφαβητικῶς τὰ ὀνόματα ἐμπορευμάτων καὶ ἐναντι ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰσαγωγικὸς ἢ ἐξαγωγικὸς δασμός.

δασμολόγος ὁ, λόγ. πολλαχ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. δασμολόγος.

Ὁ ἀσχολούμενος μὲ τοὺς δασμούς, ὁ ἔμπειρος περὶ τὸ δασμολόγιον.

δασμολογῶ λόγ. σύννηθ.

Τὸ ἀρχ. δασμολογῶ.

Ἐπιβάλλω δασμόν, προσδιορίζω τὸν καταβλητέον δασμόν.

δασμός ὁ, λόγ. σύννηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. δασμός.

Φόρος καί, εἰδικώτερον, τὸ τέλος τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ τελωνείου εἰς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα.

δασο- (I) σύννηθ.

Θέμα τοῦ οὐσ. δάσος.

Δι' αὐτοῦ ὡς πρῶτου συνθετικοῦ, δηλοῦντος τὸν ἀναφερόμενον ἢ τὸν ἔχοντα σχέσιν κ.τ.δ. μὲ τὸ δάσος, σχηματίζονται α) Οὐσιαστικά, ὡς δασοκόμος, δασονόμος, δασοπόνος, δασοφύλακας κ.τ.τ. β) Ἐπίθετα, ὡς δασόβιος, δασοδίαιτος, δασόφιλος κ.τ.τ.

δασο- (II) πολλαχ. δασεο- πολλαχ.

Θέμα τοῦ ἐπιθ. δασύς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. δασεύς.

Δι' αὐτοῦ ὡς πρῶτου συνθετικοῦ, δηλοῦντος πυκνότητα ἢ συχνότητα, σχηματίζονται σύνθετα ὀνόματα, οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα, ὡς τὰ δασοκέρασμα, δασόλογγος, δασομαντζουράνα, δασομουστακάτος, δασοφύτευτος κ.τ.τ.

δασόβιος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ βίος.

Ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, ὁ ζῶν εἰς τὰ δάση, δασοδίαιτος.

δασοδίαιτος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ δίαιτα.

Δασόβιος, τὸ ὅπ. βλ.

δασοεργάτης ὁ, ἐνιαχ. δασουεργάτης Μακεδ. (Βαρβάρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ ἐργάτης.

Ὁ ἀσχολούμενος εἰς χειρωνακτικὰς ἐργασίας ἐντὸς τοῦ δάσους, ὁ ὑλοτόμος ἐνθ' ἂν.: Ἰκεῖνου τοῦ γιγὸ οἱ δασουεργάταις δούλιβαν μὴ τοῦ τσικούρ Μακεδ. (Βαρβάρ.)

δασοέρχομαι ἀμάρτ. δασόρχομαι Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. δασιά, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. δασά, καὶ τοῦ ρ. ἐρχομαι.

Ἔρχομαι συχνά, συχνοέρχομαι.

δασοκαταλύτης ὁ, Σ. Πασαγιάν., Ἀντίλ., 37.

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ καταλύτης.

Ὁ καταλύων, ὁ καταστρέφων τὰ δάση: Ποίημ.

Στὸ σίφουνα τὸν κυκλωτό, ποὺ ἀγροδυναμώνει στεκόμενος καὶ ὀρθούμενος σὰ μαρμαροκολόνα καὶ ὑψώνεται μεσουρανής ὁ δασοκαταλύτης.

δασοκέρασμα τό, ἀμάρτ. δασιοκέρασμα Κ. Μαρίν. εἰς Ν. Ἔστ. 3 (1929), 377.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δασύς καὶ τοῦ οὐσ. κέρασμα.

Τὸ συχνὸν κέρασμα: Ἀπὸ τὸ δασιοκέρασμα καὶ τὸ πολὺ γλέντι πελαγώνουνε μέσα ἔς τοῦ κεφιοῦ τοὺς τὰ κύματα.

δασοκλήσι τό, Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1014.

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ ἐκκλησία ἀναλογικῶς πρὸς τὰ ἐρημοκλήσι, ἐξωκλήσι, παρεκκλησί.

Ναῖσκος ἐν μέσῳ δάσους.

δασόκλειστος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δάσος καὶ τοῦ ἐπιθ. κλειστός.

Ἐπὶ τόπων, ὁ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ δασῶν.

δασοκομία ἡ, λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δασοκόμος.

Κλάδος τῆς δασοπονίας πραγματευόμενος τὴν συντήρησιν καὶ περιποίησιν τῶν δασῶν.

δασοκόμος ὁ, λόγ. σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. δάσος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-κόμος. Πβ. νοσοκόμος, τραπεζοκόμος.

Ἵπάλληλος εἰδικευθεὶς εἰς τὴν συντήρησιν καὶ περιποίησιν τῶν δασῶν. Συνών. δασικός 1α.

δασοκρήνη ἡ, Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 65.

Ἐκ τῶν οὐσ. δάσος καὶ κρήνη.

Κρήνη ἐντὸς δάσους: Δὲν ἐπιατε ποτέ σας νερό ἀπ' τὴ δασοκρήνη ποὺ σιγοκελαηδεῖ μέσα ἔς τὰ πολυτρίχια;

δασολαγκαδιὰ ἡ, Σ. Σκίπ. Τρόπαια, 41.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. δασύς καὶ τοῦ οὐσ. λαγκαδιὰ.

Κοιλὰς δασοφύτευτος καὶ πυκνόφυτος: Ποίημ.

Πιάνουν καὶ ἀρμόζουν μελωδίες

ποὺ ἀντιλαλοῦνε οὐράνιες, θεῖες

σὲ κάθε δασολαγκαδιὰ.

δασολαλῶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. δασιά, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. δασά, καὶ τοῦ ρ. λαλῶ.

